Vécsei Rita Andrea

Egyérintő

PRÓZA - LXI. évfolyam, 45. szám, 2017. november 10.

Vaktában fogd meg a kezét. Annak, aki ott áll melletted, meg se nézd előre, ne mérd fel, kié, egy kéz, tessék, ragadd meg. Carpe diem alapon. Mit érzel vajon.

A körmébe kapsz bele hirtelen. Másképp lett volna jó, nem lehet ezt olyan egyszerűen. Látod lógni a kezet melletted, de mire bátorságot gyűjtesz, igazít a haján az a valaki. Nem hagyod megszökni, ha már belefogtál, utánanyúlsz. Muszáj óvatosan, hogy ne ijedjen meg, felszakadt bőröddel ne vérezd össze. Ránézni még mindig nem ér.